[2018] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 633

ਸ਼ਿਵਕਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2749-2750 ਆਫ 2018)

12 ਮਾਰਚ, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇਜੇ.]

ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼:

ਗੈਰ-ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੁਕਮ - ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੀ - ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ: ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਲਈ ਰਿਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ - ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908:

ਜਾਂ. XLVII ਆਰ. 1 - ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ - ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅੰਤਰ - ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ - ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਇੰਟਰਾ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ

1. ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਪੈਰਾ 14] [637.ਏ]

2. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਦਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 15] [637- ਐੱਫ-ਜੀ]

3. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਲਈ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 17] [638-ਏ]

4. ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 10 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 6 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ/ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਯਮਤ ਇੰਟਰਾ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਮੀਖਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19, 20 ਅਤੇ 21] [638-ਡੀ-ਈ, ਜੀ]

5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਯਾਨੀ (ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ, ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ/ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22 ਅਤੇ 23] [638- ਐੱਚ; 639-ਏ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2749-2750 ਆਫ਼ 2018।

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 13.03.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2012 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 77 ਵਿੱਚ।

ਸਿਵਾਕਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਏ. ਮਰੀਅਰਪੁਥਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰੁਣਾ ਮਾਥੁਰ, ਪੀ. ਮਲਾਈਚਾਮੀ, ਅਵਨੀਸ਼ ਅਰਪੁਥਮ (ਮੈਸਰਜ਼ ਅਰਪੁਥਮ ਅਰੁਣਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸੁਬਰਾਮੋਨੀਅਮ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਥਾਮਸ ਪੀ. ਜੋਸਫ਼, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ. ਵਿਨੋਧ ਕੰਨ, ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਜਾਤਾ ਬਗਾਧੀ, ਪੀ. ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਭੁਵਨ ਜਯੰਤ, ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਕੇ. ਵੀ. ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਤ੍ਰੇਈ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 13.03.2013 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ 2012 ਦੇ ਰਿਵਿਊ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 77, 2011 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਏ. ਨੰਬਰ 868 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ 2.09.2008 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਏ. ਨੰਬਰ 868, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 06.01.1997 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।

3. ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

4. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ ਜੋ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਤਾਲੁਕ ਦੇ ਗਣਪਤੀ ਪਿੰਡ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 142/1ਏ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 1.52 ਏਕੜ ਦੀ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

6. ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ 1985 ਵਿੱਚ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1894 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਵਿਵਾਦਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1987 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5220 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਓ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ

ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰ. 1119, ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਮਿਤੀ 15.05.1985 ਅਤੇ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 1536, ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਮਿਤੀ 18.06.1986।

7. ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਸਐਲਪੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

8. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ।

9. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ, ਮਿਤੀ 06.01.1997 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜੀਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰ. 1119 ਮਿਤੀ 15.05.1985 ਅਤੇ ਜੀਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰ. 1536 ਮਿਤੀ 18.06.1986 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

10. ਰਾਜ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਟਰਾ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਏ ਮਾਰੀਅਰਪੁਥਮ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਥਾਮਸ ਪੀ. ਜੋਸਫ਼, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

12. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।

13. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਿਵਾਕਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.]

14. ਪਹਿਲਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2.09.2008 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਏ.ਨੰ.868 ਆਫ 2001 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰੇ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਹੇਠਾਂ ਪੈਰੇ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ:

"**4**. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਇਸ ਰਿਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਤੋਂ 4) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 1994 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਟ ਐਲ.ਆਰ. 764 (ਸੀਥਲਕਸ਼ਮੀ/ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼) ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਐਲਏ) II, ਭਾਰਤੀਆਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, 1994 ਦੇ ਰਿਟ ਐਲ.ਆਰ. 764 (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

5. ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ, ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"

15. ਦੂਜਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ (ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ) ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

16. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ।

17. ਤੀਜਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਲਈ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

18. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਰਿਟ ਕੋਰਟ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

19. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 10 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ 6 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

20. ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ/ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਯਮਤ ਇੰਟਰਾ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

21. ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਮੀਖਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਯਾਨੀ (ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ, ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ/ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।

23. ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

25. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ) ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ